

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A főrendek.

Pécs, 1899. május 12.

A Bánffy-kormány ellen lefolyt nagy ellenzéki küzdelem, bármennyire igyekeztek is azt tisztán a személyes gyűlölet kifolyásának hirdetni a megbukott rendszer hívei, mélyreható tárgyi eredményekkel járt, melyek egyikét az ischli klauzula elejtése s ezzel Magyarország önrendelkezési jogának megmentése, másikat pedig a kuriai bíróságok életbeléptetése s ezzel a választások meghamisításának korlátozása képezi.

A bukott rendszer megteremtői és kreaturái éppen ezért titkon még mindig reménykedtek, hogy a viszonyok és körülmények e két eredmény megvalósulását majd valahogy mégis meghiúsítják s akkor előáll ismét a kényszer a régi rendszer folytatására s ha részben új emberekkel is, de egészben a régi eszközökkel meg ismét a kormányzás.

Nem titkolható kárörömmel fogadták s maguk is buzgón terjesztették ezek azt a hírt, hogy az osztrák kormány az ischli klauzulát elejteni nem engedi, vagy ennek elejtése fejében Magyarországtól legalább is újabb engedményeket akar kicsikarni; örömük azonban nagyon megcsappant, mikor azt a szilárd elhatározást látták, melylyel a Széll-kormány minden ily kísérletnek ellentállt s mikor tapasztalták, hogy ez az ellentállás nem a magyar, hanem az osztrák kormány állását rendítette meg.

A választási visszaélések korlátozására megállapított javaslat sorsát hasonlóképen örömmel gondolták bizonytalannak, mert erőlködésüknek sikerült kivinni, hogy abban a maguk teljes elasztikus homályosságában megmaradjanak azok a rendelkezések, a melyeket annak idején Bánffy báró vett bele azzal a célzattal, hogy a főrendek beléjük kapaszkodhassanak s így az egészről törvény ne lehessen, mint ez megtörtént az előre kieszelt terv szerint Bánffy idejében.

Egész reménységüket a főrendekbe vetették tehát, mert bizton számítottak rá, hogy ugyanaz, amit a főrendek ezelőtt három esztendővel visszavetettek, ott most is a biztos bukásnak néz eléje; ha pedig ez megtörténik, akkor az egész javaslat

sorsa meg van pecsételve, mert a kormány vagy kénytelen lesz a csonkán visszakerülő javaslatot egészen levenni a napirendről, vagy annak erőltetésével szétrobbantani a képviselőházban a mostani pártkereteket.

S ime a főrendház szerdai tanácskozása és szavazata ezt a reménységüket is alaposan lecáfolta. A szószék-szakaszok ellenzói magas színvonalon álló, de rövid vitát provokáltak, a melynek azonban nem az az eredménye lett, amit a letűnt rendszer lesipuskásai vártak; nem a szenvedélyek keltek harcra egymással, hogy a tusa-kodó felek mint győzők vagy legyőzöttek kerüljenek ki a küzdelemből, hanem világosság és megnyugvás áradt ki belőle, a mely nem engedte, hogy a föltétlenül jónak elismert egész alkotás áldozatul essék annak egyes részei miatt, a melyek itt-ott talán aggodalmat keltők lehetnek.

Elismerték a fölszólalók mind, hogy a javaslat mielőbbi életbeléptetése nagyban és egészben közéletünk egész irányára üdvös hatással lesz, de elismerte a kormányelnök is, hogy azok a szakaszok, a melyek tekintélyes oldalról ellenzésre találtak, nincsenek jogászilag legszerencsésebben formulázva s hogy azokat lehetett volna helyesebben és precízebben is szövegezni. A magyar katolikus egyház feje hivatkozva az irországi püspökök 1875-iki szinodusára, kijelentette, hogy az ő álláspontját is kifejezi ennek a szinodusnak az a határozata, amely megtiltja a papságnak, hogy a templomban tisztán világi dolgokról, mint például politikai választásokról, vagy más effélékről beszéljenek. A miniszterelnök is hangsúlyozta, hogy a kifogásolt szakaszoknak nincs más célzatuk, mint megakadályozni, hogy a politikai szenvedélyek, a választási agitációk oly helyre hurcoltassanak, a hova azok nem valók: az Isten házába, a politikai küzdelmek fölött álló vallási szószékbe.

De még tovább ment a miniszterelnök a megnyugtató magyarázatokban, mikor azt fejtegette, hogy a kifogásolt szakaszok alapján soha sem lehet a lelkészt feleletre vonni azért, ha ő arra oktat és tanít, hogy a polgárok ne hagyják magukat megvesztegetni, hanem erkölcsös és tiszta alapon válasszanak; hogy meggyőződésüket ne

hagyják megvásároltatni és ne engedjenek a presszióknak. Ilyen irányú oktatást és tanítást még akkor sem fog soha senki ellenezni, ha az a szószékről történik.

Az ilyen vitának a törvényhozás terében már azért is nagy lehet a megnyugtató hatása, mert hiszen az a bíró, a kinek majdan hivatása lesz a törvényt a gyakorlatban alkalmazni, mikor a törvényhozó szándékát kutatja, ebben a vitában kifejezésre jutott nézeteket, mint törvényhozási anyagot, fogja mérlegelni s ítélezésében a törvény szövegének homályos vagy ingatag kifejezései dacára sem fog oly álláspontra helyezkedni, amely merőben ellenkeznék a törvényhozóknak a törvény meghozatalakor világosan kifejezett s minden oldalról egybehangzó határozott célzatával.

E részben méltán hivatkozhatott a miniszterelnök annak a bírói forumnak magas erkölcsi tekintélyére, a melynek kezébe a törvényhozás ennek a törvénynek a kezelését leteszi; mert ez Magyarország legmagasabb bírói foruma, ahol nem a politikai, nem a párttekinetek a mérvadók, hanem amely ezek fölött áll, mint szikla a tenger fölött, a hova a párttekinetek és minden üldözési tendencia hullámai nem is csapkodhatnak föl.

Igaz, hogy akkor is, mikor a főrendek ezeket a szakaszokat első ízben visszavetették, ugyanaz a bírói forum volt kontemplálva a törvény kezelőjéül s így következtelenségnek látszik a főrendek részéről, hogy most a forumban való bizakodásból elfogadták azokat. De hát nagy a különbség az akkor és most között. Akkor is fölhangzottak ugyanazok az aggodalmak az ellenzók ajkairól, de a kormány késett a konciliáns magyarázattal, sőt egész ridegen hangoztatta a papi izgatások elfojtásának szükséges voltát; a törvény homályos szövegébe tehát már a törvényhozási aktusnál is azt az intenciót igyekezett belemagyarázni, hogy annak célja egyáltalán kizárni a papságot a választások befolyásolásából és nem a választási befolyásolást a templomból.

Ha a törvényhozás akkor, a törvényhozói akaratnak ilyen magyarázata mellett, elfogadja ezeket a szakaszokat, akkor a

Zrínyi kávéház.

Szombaton és a következő napokon
az első bajai magyar női és férfi ének- és tamburászenekar

nagy hangversenye.

Szabad bemenet. A kávéház egész éjjel nyitva. Kitűnő kávéházi italok. Hideg buffet.

Tisztelettel: GRÜN JÓZSEF kávé.

törvényt alkalmazó birói forum, bármilyen magas erkölcsi piedesztalon álljon is, a törvényhozónak kifejezett akaratát juttatta volna érvényre, ha ítélkezésében valóságra váltja azokat az aggodalmakat, a melyeket e szakaszok ellenzói hangoztattak.

De nagy a különbség az akkori s a mostani javaslat közt egyébként is, bár a kifogásolt szakaszok ugyanazok maradtak. Akkor a választások tisztaságának biztosítására a pártatlan birói forum életbeléptetésénél egyéb intézkedés nem foglaltatott benne, most ellenben egész sora van benne azoknak az intézkedéseknek, a melyek a köztisztviselők és választási elnökök visszaéléseinek korlátozására szolgálnak, úgy hogy Széll Kálmán a megtámadott szakaszok védelmére méltán hozhatta föl azt, amit Bánffy báró nem mondhatott, t. i., hogy „azért vesszük a lelki hatalommal visszaélő lelkészt büntetés alá, mert a közszolgálati hatalommal való visszaélést is korlátozzuk.“

Benne van most továbbá a javaslatban a Tisza-rendszer egyik legmarkánsabb intézkedésének, az adóhátralék jogfosztó hatályának a megszüntetése is, ami hasonlíthatatlanul becsesebbé teszi ezt a javaslatot a Bánffy-féle szemfényvesztő kísérleténél, s mivel a főrendek belátták, hogy a szószék-szakaszok következetes visszautasításával kockáztatnák a javaslat összes előnyeit is, a kérdéses szakaszok ellenzói megelégedtek elvi álláspontjuk kifejtésével, a nagy többség pedig elfogadta az egész javaslatot beismert hibáival együtt s ezzel meghusított minden reménykedést a régi párthatalmi rendszer föltámasztása iránt.

Pedig milyen örömmel szídták volna a Tisza-klikk ujságjai a muzeumi rozsdás fegyverzetű, klerikális, ultramontan lovagokat, ha véletlenül megbuktatják a javaslatot, a melyet szívük mélyében leginkább ők gyűlölnék.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Testamentum.

A szürke homály foszladoz és halvány fény dereng kelet felől. Megelevenedik a puszta. Mire a nap kibukkan a róza ködből, vig aratók danája hangzik szerte el és sürűbbek lesznek a sorok a puszta rónáin. Dül a gabona, szaporodnak a keresztek, a dalospacsirta szárnyrepesve emelkedik az égnek. Hálaénekét zengi az urnak. Az éjjeli eső után olyan balzsamos a lég. A lenge szellő hullámozó óceánvá varázsolja a még talpon álló buzakalászt.

Mindenütt nyüzsgő a dolgos kéz. Csak Bálint Mihály tanyáján szünetel a munka. A lovak kint a gyepen legelnek. Közében a kanász terelgeti a csürhét. Szemmel tartja a teheneket és a lovakat is. Nagyot csördít karikás ostorával olykor-olykor. A ház előtt az utra készen áll a kocsis. Hogy minek? Hát csak ez a sorja . . .

Bálintné asszonyom beteg, nagy beteg. Már két hónapja nyomja az ágyat, de még eddig kibirta. Most rosszabbra fordult a baja. Lábai is dagadnak. Ez a halál jele, érzi Bálintné s azért elhatározta, hogy haza megy — gyónni. Annyit Bálint Mihály is megtanult már, habár nem járt csak két iskolát, (azt is a kertek alatt) hogy ilyenkor jó valami másra is gondolni. Az asszony az égi jussát, ő meg a földit nem akarja hagyni.

Főispáni arckép-leleplezés.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. május 12.

Bikal község képviselőtestülete megfeszítette községházának tanácsterme számára báró Fejérváry Imre dr. főispán életnagyságu arcképét s azt tegnap leplezték le a községházán fényes ünnepségek között.

Az arckép-leleplezésről szásvári tudósítónk a következőket jelenti:

A két nap óta folyton tartó esőzés a tervezett ünnepélyt semmiben sem rontotta meg, mert az fényesen, az alkalomhoz illő módon, várakozáson felül sikerült.

A kora reggeli órákban taracklövés adták tudtára a lakosságnak a nap jelentőségét s zenekarok járták be a község egyes utcáit, jelezve az ünnepély eléréstét. Egyes házak zászlódíszit öltöttek, mintegy jelölve annak, hogy a község minden egyes lakója szívből ünnepel.

Délelőtt 10 órakor harsogó zeneszó mellett zászlók alatt vonult be Bikalra a szomszéd Nagyhajmás, Mocsolád és Köblény község képviselőtestülete, lelkesen éltetvén az ünnepezt főispánt.

Az ünnepély a pécsi és a hegyháti járásbeli meghívott vendégek megérkezéssel vette kezdetét, amidőn is Ujváry Géza, képviselőtestületi tag, szép szavakban méltatván a főispánnak a megyében már is elért sikerdús működését, ismertetvén a közigazgatás előmozdítása terén láthatólag kifejezésre jutó érdemeit, — a község által beszerzett szépen sikerült arcképet leleplezte és a főispánra háromszoros eljött kiáltott.

Ezután Steiner Jakab, Bikal község bírája, szép magyarsággal előadott beszédben a község nevében a képet átvette azzal az ígérettel, hogy a képet megőrizni és a főispán személyét, mint az igazság és törekvés bajnokát, késő utódok előtt is feledhetlenné fogja tenni.

A lelkesüiten előadott beszédet a jelenlevő összes vendégek háromszoros éljenzéssel kísérték s a tanácsteremben díszbankethez ültek, hogy az arckép-leleplezést áldomással is megünnepeljék.

A kitűnő menü felszolgálása alatt Ujváry Géza, bikali plebános, lelkesült szavakban adott kifejezést a főispán iránti tiszteletének és an-

Ez a cél, különböző kivitelben hívja meg őket haza a városba. Bálint Mihálynak ez a második felesége, akinek egy kis föld is van a nevében, a mit, ha meghal, bizonyosan nem visz magával a másvilágra. De úgy simán ő rá sem szállhatna a vagyon, mert az asszonynak első férjétől van egy fia, aki törvény szerint örökölné a vagyont.

Ez bántja Bálint Mihálynak a lelkiismeretét, azért viszi a városba az asszonyt, hogy végrendeletet tétessen vele.

Ketten-hárman felteszik az asszonyt a kocsira. Keserves nézni még a munkáját is. A beteg sárgaravált arca könyet csal a cselédleány szemeibe. A tanyai komondor is elősompolyog; hosszú vonításban fejezte ki részvétét. Azután Bálint Mihály nevelt fia befogja a lovakat. Bálint gazda előbb megtömi cseréppipáját s kezeivel ernyőt formál nehezen gyuladó gyufájának és rágyújt. Megtömködi hüvelyk ujjával a dohányt, azután fölül a kocsira. Kiereszti a gyepülészárt, egyet csördít ostorával és fogai közül mormogja:

— No, uram Jézus!

Az uton Bálint Mihály lekerült a kocsijáról. A lovakat hagyta szépen szabadjukra. Így is mintha törrel szurdalták volna a beteg asszony testét: jajgatott, nyögött minden zökkenésre.

Maga Bálint ment a kocsis után. A pipájával és gondolataival volt elfoglalva. Lassan haladtak. Az utmentén pipacsalsal tarkázott táblabuzák teküdték, melyeknek egyik

nak, hogy a község és a körjegyzőség lakói minő szeretettel vannak eltelve szeretett főispánunk iránt.

Ezután Magda Elek körjegyző mondott lelkesen előadott, nagy hatást elért beszédet Daróczy Aladár főispáni titkárra.

Magyar Rezső bikali tanító ékes szavakban köszöntötte fel a jelenlevő vendégeket, annak adván kifejezést, hogy ezen szép sikerrel lefolyt ünnep maradandó emléke legyen minden vendégnek.

Ezután Daróczy Aladár dr. mondott beszédet, majd Máthé Ödön főbíró a főispánt éltette.

Utána Dréher Arnold segédlelkész a főbíróat köszöntötte fel, a kit Kulcsár József tanító is éltetett. Halvax József plébános Borsitzky járásbíróra ürité poharát, Kulcsár József pedig egy újabb tósziban Ujváry Gézát éltette.

Dr. Daróczy Aladár a főbíróra mondott tósztot, Máthé Ödön főbíró pedig Jakab Lajos sásdi telekkönyvvezetőre. Ujváry Géza Várady Ferencet éltette, a kire Kulcsár József is emelte poharát. Szabó Gyula a járásbíró, Várady Ferenc Kulcsár tanítót éltette.

Máthé Ödön főbíró szép beszédben a jegyzői karra és a községi előljárókra emelte poharát, kiknek nevében Szabó Gyula viszont a főbíróat éltette.

A banketten jelen voltak: Daróczy Aladár főispáni titkár, Várady Ferenc hírlapíró, Koszits Ákos megyei ügyész, Rónaky Kálmán árvaszéki ülnök, Máthé Ödön főszolgabíró, Borsitzky Imre járásbíró, dr. Jakab Lajos, Halvax József mágocsi, Schmelzer József köblényi plébánosok. Dreher Arnold szásvári és Aulich Dávid mocsoládi káplánok, a járás jegyzői kara, bikali jegyzőségbeli összes tanítók, Gavallér György kasznár, Bors Béla járási irnok, a jegyzőség négy bírája, Rumbus Imre szásvári, ifj. Magda Pál pécsi tanítók és még többen.

A kedélyes hangulat kitűnő zene mellett egész reggelig tartván, Bikal község és az összes vendégek kedvesen fognak visszaemlékezni erre a sikerült ünnepélyre, melynek érdeme Ujváry Géza plébános és Magda Elek körjegyzőnek tudandó be.

végét épen ma kezdték aratni. Váltakozva kukorica ültetvények tarkították a tájat. Mihály gazda szakértő szemmel nézi a lengő kalászerdőt s susogó kukoricatáblákat. Hej! neki is van szép földje, azazhogy csak a feleségének, — azt is kéne aratni. Ez a föld, ez a jó buzatermő föld foglalja el most Bálint Mihályt. Megszokta, magáénak tudni a birtokot s mostan fájna elveszteni azt.

Végre megszólal:

— Mártha te!

Beteges, vontatott hangon felelt az asszony:

— Hallom, csak mondja kee.

— Huszonkét éve, Mártha, hogy összekerültünk, mindig jó, hűséges feleség voltál, nem panaszkodom, Együtt ütöttük, vertük a világot, turtuk a földet, csak megéljünk valahogy. Ez idő alatt sohasem voltál olyan beteg, mint most. Mond, Mártha, mi lesz velem, ha megtalálnál halni?

Itt Bálint Mihály szünetet tartott.

Halk sirás hallatszott a kocsiból.

— Ugyan, ugyan édes gazdám, hogy beszélhet kee így? — És el-elcsukló zokogásba fulladt végső szava.

— Mártha, tudod szabad az Isten mindnyájunkkal. Tekintsd ősz fejemet: akarod tán, hogy koldusbotra jussak?!

A kevély Bálint Mihálynak könyes lett a szeme. Sirt. Megesett a feleségének a szive rajta és kérdezé:

— Mit csináljak, Mihály?

— Irasd nevemre a földet.

A Hirschfeld-féle vízügy.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. május 12.

A próbatúrák tengeri kigyózává vált valósággal a Hirschfeld-féle vízügy, melyet azonban ma a közigazgatási bizottság szerencsésen és érdeméhez képest elég nagyon agyonütött. Tudvalevőleg a bálícsi próbatúrák alkalmával a megeredt víz az uton nyílt árokban folyt le a Kelemen, Hirschfeld s a szomszédos telkeken. Hirschfeldnek udvarába be lett a víz vezetve s onnan ki is folyt, a mit persze ő haszon nélkül nem engedvén, lépéseket tett, hogy a város által megcsapolt bálícsi hegy vizét sörgyárában és jégkészítő műhelyében felhasználhassa. És ezért szökevényben kutat s vizgyűjtő medencét akart felállítani, s erre az ideiglenes engedélyt a polgármestertől meg is kérte. Közbejött aztán a tifusz-járvány, mikor a rendőrfőkapitány utasította Hirschfeldet, hogy az árokban folyó vizet csövekbe foglalassa s úgy vezesse be az udvarába és ki is az utcára. Hirschfeld ekkor eleget is ígért tenni, de most már a gyűjtőkut felállítására vonatkozólag megkapott ideiglenes engedélynek ama szakasza ellen, hogy vízhiány idején a város a vizet felhasználhatja, nem akart meghajolni. A polgármester ezt látva, visszavonta az engedélyt, mire Hirschfeld meghátrált és beleegyezett a víz esetleges átengedésébe, mire a polgármester az engedélyt ismét megadta, annál inkább, mert a csőlefeleltetési munkálatok már nagyrészt loganatosítottak is. Az ügy ilyen stádiumban azonban az érdekelt bálícsi szőlőhegyi birtokosoktól megfélebeztetvén, ma a közigazgatási bizottság elé került s a fentebiek ismertetése után az előadói javaslat az volt, hogy a bizottság a felebezéseket utasítsa vissza.

Aidinger János szólalt fel elsőnek a javaslat ellen. Rosszalta és hibáztatta már a főkapitány eljárását, a ki közegészségi okokból ugyan, de az érdekelt megkérdezése nélkül utasította Hirschfeldet a viznek csövekbe foglalására. Épen ez volt aztán a hiba a gyűjtő medence és a kut felállítására megadott ideiglenes engedélynél is, a hol szintén senki sem lett meghallgatva, tehát az egész eljárás alaki hibákban szenvedvén, megsemmisítendő. A város érdekét szíven viselte ugyan a polgármester az ügyben eljárában, de annál kevésbé tekintették a magánérdekelteknek törvényben

biztosított jogait s tartották be a vízjogi törvény rendelkezéseit. Tehát az egész eljárás megsemmisítendő s a polgármester, mint elsőfoku vízjogi hatóság, új határozathozatalra utasítandó.

Majorossy Imre polgármester ez ellen persze tiltakozik. Mikor a bálícsi vizre a szakértők végleg kimondták, hogy az az önálló vizmű keretében nem használható, csak akkor adta meg az ideiglenes engedélyt Hirschfeldnek a kut és vizgyűjtő medence felállítására. A vízhasználatot nem engedte meg, mert az iránt még ezután fog véleményt előterjeszteni a kulturmérnökség, a kut és gyűjtőmedence ideiglenes engedélyt pedig másodsor azért adta ki, mert Hirschfeld úgy a város, mint a magánosok érdekeit biztosította. Különben ideiglenes engedély ellen felebezésnek helye sincs, kéri tehát a felebezőket elutasítani.

Aidinger János reflektálván a polgármester ellenvetéseire, rámutat a gyakorlatra, hogy igenis van ideiglenes engedély ellen felebezésnek helye; példa rá a hadapródiskola szennyvizeinek leveztése, melynek tárgyában a jelen ülésen is fordult elő egy felebezés. Őt a polgármester érvei épen nem győzték meg; mert bizony az ügyben alapos hiba történt, hogy a törvényes formák nem tartattak be s ezért az egész eljárás megsemmisítendő.

A polgármester replikája után Németh József tisztí ügyész szól és mindenben hozzájárult Aidinger felszólalásához. Törvény értelmében a felek meghallgatandók lettek volna s ez nem történnén meg, az egész eljárás sérelmes a felebezőkre. És felebezésnek igenis van helye az ideiglenes engedély ellen, mert a sürgősség és veszély esetén ez ideiglenes engedély csak olyan hatályban adható ki, a mi a veszély elhárítására szükséges. Itt ugyan veszély se volt, de az engedély nem is vonatkozott e veszély elhárítására.

Pleininger Ferenc épen a kifejtett szempontokból szintén hozzájárult Aidinger felszólalásához. Az ügy a bizottság elé a magánfelek felebezése folytán került. Az eddigi eljárás sérelmükre van. A közérdeket a polgármester szem előtt tartotta; de hogy a magánosok érdekei nem sértettek-e meg, ez nincs dokumentálva, mert azok meg se hallgattattak. Alaki sérelem igen sok az eljárásban; ilyen a főkapitány rendelete, ilyen az ideiglenes engedély kiadása, melyet a sürgősség épen nem ment, hiszen ma sem létesült az a sürgős vizmű!

— Hát a fiam, Mihály?! — jajdult föl az asszony.

— Fiammá fogadtam régen, Mártha.

... Abba kellett hagyni a beszédet. Éppen most fordult ki az utszéli tanyából Szegi Pál kocsija. Vele volt az asszony is. Egy kis lelki rokonság fűzte Bálint Mihályt Szegihez. Komáságban állott vele. Jó ilyenkor az embernek, ha van kinek elpanaszolni a baját. A koma meg éppen arra való, hogy vigasztalja az embert. Más sorban meg csak akkor találkoznak, ha valamelyikök disznót öl. Innen nem volna szabad elmaradni semmi szín alatt. Haragot, holtig tartó gyűlölséget okozna az elmaradás.

Bálint megállította a lovakat. Összeköszöttek. Szeginé átszállt Bálintné kocsijára a komaasszonyhoz. Maga Bálint Szegihez ment az első kocsira. Itt is, ott is elbeszélgettek.

*

Mire haza érkeztek, a nap már is magasan járt az égen. — Azzal hozzáálltak a dologhoz.

— Ugy-e Márta, előbb a közjegyzőhöz menjünk? — kérde Bálint élete társát, ugyan, hogy abból kiértette az asszony az urának nem a kívánságát, hanem az akaratát.

Az igazi magyar paraszt úgy érteti meg feleségével, ha valamit kívánni akar, szépen és elég udvariasan. Nem is esik olyan zokon, mintha uri módón, világosan mondanák azt.

Beálltak a közjegyző udvarára. Az éppen

nem volt otthon. A mi nem is ritka dolog, mert a közjegyző soha sincs otthon, ha a szegény ember keresi. Annak tudnia kellene, hogy ma Bálint Mihály pénzt hozott. A mi szintén nem megvetendő a mai világban, mikor a filér is tekintetes ur számba megy.

Ugy délfelé mégis meglelt a végrendelet. Mihály gazdának derült, nyájas lett az arca. Kedve szerint testált az asszony. Azután elmentek a templom elé. Itt Mihály és komája nyakukba vették a tarisznyát s határozott direktiót tűztek ki a korcsmának. Az olyan papos munka nem is embernek való, könnyen sirásra indítja a szívet. Majd jönnek rögtön, azt otthagyták az asszonynak

A korcsmánban Jakab, a régi Jakab fogadta őket, a ki tudja, mi a becsület, megembereli a parasztot, mondván: Bálint ur, Szegi ur, kerüljenek beljebb. Ez az uri beszéd olyan jól esik a kék mándli alatt dobogó szívnek. Kevélyen szorítanak kezét Jakabbal. Azután leülnek az asztalhoz és kiszedik a tarisznya tartalmát: a kenyeret, szalonnát és a sót. A bicskák a kis lajbi zsebéből kerülnek ki.

Esznek. Bálint aszongya: — Jakab, fél-liter bort!

Szegi Pál is int a fejével: nekem is!

Kocintanak. Aztán megered a beszéd az időjárásról, termésről — és halad az idő. Majd betérül hozzájuk Poczik István is, a ki »porcióját« fizette a városházán. Tovább isz-

A polgármester nem hagyta refleksiók nélkül sem a tisztí ügyész, sem Pleininger szavait s ez utóbbi válaszolt is a reflektálásra, kifejtvén, hogy azt kellene eldöntenie a bizottságnak itélettel, hogy van-e vagy nincs az ügyben jogsérelem. De a törvény alaki feltételei sem tartattak be; az érdekelt felebezők meg se hallgattattak s így nem is lehet az ügyben itéletet hozni.

Az érdekes vita itt véget ért. Az előadói javaslatot olvastatta fel ekkor a főispán, mely szerint a viz foglalására a csövek le lévén fektetve Hirschfeld által, az ideiglenes engedély a vízhasználat iránt függőben tartatik a kulturmérnöki hivatal jelentésének beérkezéig.

Nendtvich Andor az ezzel szemben álló indítványra megjegyzi, hogy abban elégséges az eljárás megsemmisítésének kimondása; új eljárásra utasítani a polgármestert: ez már nem tartozik a tárgyhoz.

Aidinger János válaszolja erre, hogy Hirschfeld kérvénye érintetlenül áll még mindig. A hivatalos eljárás nem volt szabályszerű, ez eljárás megsemmisítésével a kérvény elintézését vár s erre kell a polgármestert utasítani.

A polgármester még egyszer felszólalt a javaslat mellett s igyekezett hangsúlyozni, hogy itt a lényegről nincs szó, felebezésnek helye sincs s az egész határozatnak nincs alapja.

A főispán szavazásra bocsájtván a dolog, a bizottság nagy többsége Aidinger indítványát fogadta el, tehát az egész vízügyben eddig tett hivatalos eljárást megsemmisítvén, a polgármester eddigi intézkedéseit és az ideiglenes engedélyt hatályon kívül helyezte s a polgármestert az egész eljárás új foganatosítására utasította.

H i r e k.

Pécs, 1899. május 12.

A fejsze.

Egy szép szőke asszony panaszára előhívták ma pecsétes írással a szőlőkből K. István legényt, aki már tul van a táncos-koron, jó negyvenes és ezt mondta neki a szép szőke és fiatal asszony a szemébe a kapitány előtt:

— Fojtogatott és fejszét fogott rám.

K. István izgatott volt, sokat felelt erre és visszavádolta az asszonyt, hogy annak az

nak. Egyszer csak elrikkantja magát Bálint Mihály:

— Még három üveg bort Jakab, — én fizetem és nagyobb bizonyosság okáért megüti a mellit.

Szeginé épen akkor lépett be hozzájuk. Kéri, unszolja őket, hogy menjenek már, mert nagyon rosszul van a komaasszony, gyónni is alig birt. Csak nagynehezen hajlanak a szóra. Kiviszik magukkal Pacikot is, mivelhogy ő gyalogsorban lévén a városon...

... Puha karjaival átfogja a pusztát az este. Ringatja lágyan, szeretettel, mint anya a gyermekét. Messze térségen kigyulnak a szérűk mellett a pásztor-tűzek; lobogó lángjuk sziporkázva tör az égfele. Az eget szürke felhők borítják, melyek alól néha néha kibukkan a hold. Nézi, kíséri haza Bálint Mihálykat. Bálint Mihály szájában kialudt a pipa; ő maga is alszik s csak akkor ébredt föl, mikor nevelt fia oda köszönt neki:

— Jó estét apám uram:

A felesége is ébreszti:

— Ugyan, Mihály, keljen föl, a tanyán vagyunk már.

Erre aztán fölébredt.

— Nem alszom én, mit beszélsz? fogd be a szádat asszony.

Bálintné átöleli fia nyakát s könyeivel öntözi annak szőke fűrtjeit.

Sághy Mihály.

ura csuf ember, kötekedő és boszúból agyonhajigálja a kacsákat. Tegnap is ott feküdt egy a kutnál, le volt verve.

— Hát ha az ura olyan kötekedő, mit akar a feleségétől? kérdezte a kapitány.

— Az meg mindig ott van a házban, ott villognak, meg dajnároznak, nem szeretem látni a fajtáját . . .

Ezt aztán ki kellett magyarázni, mért jár oda a szép szőke fiatal asszony mindig az ellenséges K. Istvánék házába, ahol mindig marakszanak, gyűlölködnek és tegnap aztán István baltával kergette az asszonyt, hogy — megöli.

Hát ennek az a sora, hogy István édes apjának a harmadik felesége az édes anyja annak a szép fiatal szőke asszonynak, akit István gyűlöl és üldöz. Így mondja aztán arra az asszony, hogy mit jár naponkint a K. Istvánék portáján:

— Az édes anyámat látogatom, hát azt csak szabad.

Kitudódott tehát a drámaból annyi, hogy K. István és a szőke asszony mostoha testvérek voltaképpen és ha még hozzávesszük, hogy a szép szőke asszony lánykorában a K. Istvánék kocsisa iránt szerelemre gyuladt és ahhoz ment feleségül, megkapjuk a fejszédrama — magját.

De erről se a fiatal asszony, se István nem szólottak. Csak az volt az értelme István beszédének, hogy a szép mostohatestvér urát, a hajdani kocsisukat régóta gyűlöl és az asszonyt is üldözi. Mindig mondja: — Agyonverem . . .

Tegnap már fölemelte rá a fejszét. De ma megfogadta a kapitány előtt, hogy tőle ugyan járhat-kehet ezentúl az asszony az anyjánál, akár van, akár nincs.

De a kacsákat ne hajigálja az ura, mert annak — megropogtatja a derekát! Mondta és haragosan kilépett a kopogós nagy csizmákban.

Napirend 1899. május 13-án.

Naptár: szombat, május 13. — Róm. kath.: Szervác. — Prot.: Szervác. — Görög-kel.: (máj. 1.) Jeremiás. — Zsidó: Rab. Bam. — Nap két 4 óra 28 perckor; nyugszik 7 óra 21 perckor. — Hold két 7 óra 23 perckor reggel; nyugszik 11 óra 30 perckor délelőtt.

Időjárás. Kikötés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, meleg idő, zivatar várható.

— **(Személyi hír.)** Báró Fejérváry Imre dr. főispán ma délután Budapestre utazott. A főispán Budapesten három napot fog tölteni s onnan újabb három napi tartózkodásra Bécsbe utazik, tehát székhelyére csak f. hó 20 án fog visszatérni.

— **(Pécs város közigazgatási bizottsága)** ma délelőtt 10 órakor tartotta rendes havi ülését a városháza közgyűlési termében báró Fejérváry Imre dr. főispán elnöke alatt. Az ülésen jelen voltak: Majorossy Imre polgármester, Tróber Aladár főjegyző, Nendtvich Andor árvaszéki elnök, Németh József tiszti ügyész, Csirer Elek dr. tiszti főorvos, Dragonescu Dóme kir. pénzügyigazgató, Salamon József királyi tanfelügyelő, Zsolnay György kir. főügyész helyettes, Kovácsfy Kálmán kir. főmérnök, Krassnay Mihály, Aidinger János, Egry József, Pleininger Ferenc, Kindl József, Ráth Mátyás és Ullmann M. Károly bizottsági tagok. Az ülés Aidinger Jánosnak, Jobst Lászlónak és Szeredy Józsefnek

a mult havi ülésről történt elmaradását igazolván, tudomásul vette a polgármester jelentését, hogy Kis József a bizottságból kilépett s helyébe Pleininger Ferenc választotta meg. A bizottság Kis Józsefnek ügybuzgó működéséért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott s az új tagot üdvözölte. A napirenden levő ügyek között a Hirschfeld-féle vízügy egyórás vitát provokált s így az ülés csak 1/4 után ért véget.

— **(Áldozó csütörtök.)** Tegnap ünnepelte a keresztény egyház egyik legnagyobb örömnepét, az Ur menybemenetelének emlékére az áldozó csütörtök a husvét után következő ötödik vasárnapot követő csütörtökön van, mely Jézus föltámadása után a negyvenedik napon ünnepeltetik és a Megváltó e földön töltött életének zárónapja. Közönségesen Áldozó csütörtöknek nevezik, valószínűleg azért, mert a katolikus hívek a közvetlenül megelőző három keresztjáró napon az Ur menybemenetelének méltó megünneplésére elkészülvén, ez ünnepen nagyobb számmal járulnak az Ur asztalához. Hogy mindig csütörtökön tartják ezt az ünnepet, onnan van, mert az irás szavai mondják, hogy Jézus vasárnap támadt fel halottaiból s föltámadása után negyven napig társalkodott még tanítványaival, a negyvenedik nap pedig, melyen menyekbe ment, csütörtökre esik. Mint más több ünnepeit, úgy ezt is oktávával üli az egyház s némely helyütt ekkor az istentisztelet díszét a hajdankorból eredt szokáshoz képest még processzióval is növelik ama menet emlékére, melylyel Jézus az evangélium szerint tanítványait a Jeruzsálem közelébe eső Betánia mellé vezette, ahol aztán szemük láttára a mennyekbe ment. Minthogy a husvét nagy gyertyaszál a föltámadt Jézust jelképezi, azért azt a tegnapi ünnep nagymiséjének evangéliuma után eloltották; ugyszintén a föltámadt Jézusnak az oltáron álló zászlós szobrát is eltávolították. Krisztus menybemenetele a katolikus vallás egyik alaphitigazsága és értelemre az egyház tanítása szerint az, hogy Krisztus, amennyiben ember is, testével és lelkével fölment a mennyekbe. A tegnapi ünnepet templomainkban is fényesen ülték meg s az idő is eléggé kedvezett neki, a mennyiben az e heti esőzések után tegnap végre szép, derült idő volt.

— **(Nagy nyári népiünnepély a Tetyén.)** E jelige alatt tartotta meg tegnap a Vidéki Hirlapírók Országos Szövetségének pécsi Köre azt az értekezletet, melyre meghívta városunk összes egyleit, hogy azokkal karöltve, azok szives részvételével megbeszélje a Vidéki Hirlapírók Országos Szövetségének javára rendezendő multság tervezetét. Az értekezleten megjelentek: Molnár Kálmáné urnő, a Női Énektársaság képviselőjében, Grünhut Ignácné és Kauffer Jenőné urnők, a pécsi izr. nőegylet képviselőjében, Reberics Imre, mint a pécsi Dalárda alelnöke, Vaszary Gyula rendőrkapitány, Majorossy Imre polgármester, Reeh György tanácsnok, mint a pécsi Jótékony Nőegylet titkára, Körösty József, a pécsi Polgári Daloskör elnöke, Hemmerich Károly tornatanár és Kohn Ármin, a pécsi Tornaegyesület részéről, Fürst Gyula, a pécsi Bicycle Club részéről, Oberhammer Antal rendőrkapitány és tűzoltóparancsnok, Strauss Béla, Liebhardt József, Zombory Dezső és Tausz Dezső joghallgatók, Bolgár Kálmán és a helybeli hirlapírók. Pleininger Ferenc, mint a pécsi Hirlapírói Kör elnöke, meleghangu be-

szédben üdvözölte a megjelenteket s kifejtette az értekezlet célját, mely abban kulminál, hogy Pécs is hozzájáruljon a többi városok példájaként, a hirlapírói szövetség vagyonának gyarapításához, ezért a pécsi hirlapírók a pécsi társaságok bevonásával, azok szives közreműködésével egy nagy nyári népiünnepély rendezését határozták el. A megjelentek erre, az általuk képviselt egyletek nevében, szives hangon jelentették be, hogy az ünnepély rendezésében résztvesznek. Az értekezlet ezek alapján határozatba vette, egy nagy nyári népiünnepélynek a Vidéki Hirlapírók Országos Szövetsége alapja javára, a Tettyén a jövő június hónap első felében leendő rendezését. A rendezés kivételére az összes megjelentekből rendező bizottság alakult, mely mátol fogva permanenciában van s ki fogja magát egészíteni a szükséghez képest több új felkérendő taggal is. A rendező bizottság első értekezletét, a pécsi jótékony nőegylet helyiségében vasárnap, folyó hó 14-én délelőtt 11 órakor fogja tartani.

— **(Lipthay Béla báró meghalt.)** Lipthay Béla báró, ki 1867-ben Baranyamegyének is főispánja volt, tegnap reggel budai palotájában 72 éves korában váratlanul meghalt. A megboldogult fenkölt gondolkodású, független jellemű ember volt, aki köztünk eltöltött rövid hivataloskodása alatt is megnyerte mindenkinek tiszteletét és becsülését.

— **(Adó ügyek.)** A pénzügyigazgató a városi közigazgatási bizottság mai ülésén bejelentette, hogy a f. év április havában a város területén egyenes állami adóban 14212 frt 52 kr. folyt be, míg a mult év április havában csak 13336 frt 34 kr, tehát 876 frt 19 krral kevesebbet tett a tényleges adóbevétel. A folyó év első négy hónapjában azonban az összes adóbevétel csak 77,679 frt 51 krt tett ki, míg a mult év hasonló időszakában 91,810 frt 37 kr folyt be, tehát 14,130 frt 86 krral több, mint az idén.

— **(A kath. kör. művészestélye.)** Nincs szebb, felemelőbb tulajdonsága az emberi szívnak, mint a jótékony szeretet. Mennyi köny van felszarítatlan, hány sebzett szív vigasztalan, mily sok nyomor enyhítetlen! S a könyvet nem szárítja, a bánatos szívet nem vigasztalja, a nyomort nem enyhíti más, csak az irgalmas szeretet. Oda hajol a gyötrődött emberhez és sug neki szókat, édeseket, melyekre a szenvedések nyomán felderül lelkében az éltető remény. Puha karjaival átöleli a fonnyadt szegénységet és becéző szóval nyújt irt táj sebére. Megtagadja vágyait s a lemondás árán csillapítja a nélkülözés kínjait. Hatalmasabb a szeretet, mint az erőszak, mosolya ékeesebb, mint a gyémánt ragyogása, szava kedvesebb, mint az arany csengése. S a jótett tudata boldogítóbb minden más öröm-érzetnél. A ki tapasztalta, legjobban tudja. Szeretet! Ez az a közös forrás, melyből mindenki merithet; ez s csakis ez simítja el az egyenlőtlenség ellentéteit. Egy csepp szeretet többet ér, mint tenger nagy eszme. Egy Veronika-kendő, mely a kegyetlen tusa veritékét törli le a szenvedő homlokáról, több békét ad, mint a hatalom minden bibora. Egy falat kenyér, melyet az irgalmas szeretet nyújt, többet használ a nyomorgónak a tudomány minden hipotézisénel. Elmélettel még nem szárítottak fel könyeket, problémákkal még nem csillapították éhséget. A szeretet, a tettekben nyilvánuló szeretet a szenvedőt vigasztalja.

Ma érkezett meg

Secessio-vánkosok drbja 2 frt.

Szenássy Gyula első budapesti áruházából

toilettekre alkalmas nyári selymek, angol és francia ruhakelmék, valamint haute fantasie-czikkek mosókelmékben à la secessio, dús választékban

KLEIN REZSŐ női divatterme és állandó kiállításában

Pécsett, a Kattyu-épület emeleti helyiségében.

Ennek a szeretetnek leszen ünnepe most vasárnap, amikor a »Pécsi kat. kör« tartja nagy művész-estélyét, melynek jövedelmét két jótékony intézmény: a Szt.-Vince-egylet és a népkönyha fogja megkapni. Sokan kérdezték már, mi az a Szt.-Vince-egylet? Megmondjuk. Nincs egyenlőség a földön, nincs, hiszen még a szegénységben, a nyomorban is van különbség. Hány mosolygó arc takar mélységes fájdalmat? Ezeket felkeresni, ezeket istápolni, ezeket segíteni, ez feladata a Szt.-Vince-egyletnek. Szerényen működik az egyesület, sokan nem is tudnak róla; eredményeivel nem dicsekszik, mert az igaz szeretet nem fitogtatja cselekedeteit, nem feledvén, hogy az így adott alamizna nem esik jól. Legdrágább jutalmát a nemes öntudatban leli. Ezt az egyletet akarja a kat. kör erősebbé tenni, a névtelen szegényeken akar jobban segíteni. Szép cél, érdemes arra, hogy a könyörületre hajló emberek támogassák a kivitelben. A katolikus kör művészestélyének műsorát a rendezőség egy számmal megtoldotta: a hangverseny után tánc lesz.

— **(Halálos baleset.)** Kaposvárott a focitáborban lerombolták a Jakab-féle házat s az új tulajdonos emeletes házat épít a helyére. Az új ház alapozásánál a kiásott fundamentum-árok ledőlt s az ott dolgozott két kőműves inast elborította; az egyik nyomban meghalt, a másikat súlyosan sebesülve, de még élve találták, midőn a földtömeget elhárították róla. Gyakran esnek ilyen szerencsétlenségek, melyek emberéletbe kerülnek; egész sorára tudnánk a halálos baleseteknek visszaemlékezni, melyek részint építkezéseknél, részint homokbányákban, vagy téglavetőknél fordultak elő, de olyant nem tudunk, hogy valamikor bárkit is érdeme szerint megbüntettek volna, ki arra vétkezes vigyázatlanságból, vagy mulasztásból rászolgált. Jelen esetben talán majd felelősségre vonják az építési vállalkozót és a pallért, ki a köteles fölügyeletet, illetve a szerencsétlenséget megelőző óvó intézkedéseket bizonyára elmulasztotta.

— **(Elhunyt tanító.)** Faragó Ferenc nyug. volt málomi tanító f. hó 10-én délután fél 6 órakor, hetvenkét éves korában elhunyt. Temetése f. hó 12-én délután öt órakor lesz a Virág-utca 15. számú gyászszobából a budai külvárosi temetőbe. Az elhunytat leányán kívül számos rokon gyászolja.

— **(A hitehagyott kocsolaiak megtérése.)** Mint szegzárdi levelezőnk írja, a tolnamegyei kocsolai németek közül 87 család elhagyta régi róm. kath. vallását és áttért a lutheránus vallásra. Kocsolán ugyanis a magyarok a németekkel vegyest laknak és már hosszú idő óta egyik vasárnap a pap magyarul, a másikon pedig németül prédikált. A németeket azonban valaki felbujtotta, hogy valamivel többen vannak, tehát nekik kijár mindennap a prédikáció. A németek ezzel a követeléssel eljöttek Hetyey Sámuel megyés püspökhöz, a ki igazságot és békességet ígért. Ki is küldötte Hanny Gábor kanonokot vizsgálatra, aki arról győződött meg, hogy Kocsolán a németek is tudnak magyarul. Így tehát a püspök csak úgy volt hajlandó egy kaplánt kinevezni Kocsolára, aki minden vasárnap németül tartaná a prédikációt, ha elvállalják a kaplán fizetését. Erről azonban hallani sem akartak a felízgatott németek s így azután 87 család áttért még január 7-én a lutheránus vallásra. A szomszéd község lutheránus papja azonban, ki jó magyar érzelmű, szintén felváltva prédikált nekik, a mi miatt most elhatározták, hogy akkor inkább visszatérnek ősi vallásukhoz.

— **(Erzsébet-szobor Németbolyban.)** Lelkes és szép mozgalom indul meg Németbolyban abból a célból, hogy dicsőült Erzsébet királynénak szobrot emeljenek a községnek róla elnevezett csinos parkocskájában. Teleky Dezső h. körjegyző kezdeményezésére már szobor-bizottság is alakult, a mely kérvényben kérte az alispant a gyűjtés enge-

délyezése iránt s fölkererte Kiss György szobrászt, hogy készítsen egy költségtervezetet. A szoborra egyenként a község 50 forintot szavazott meg, Montenuovo Alfréd herceg pedig 100 forinttal járult a költségekhez. A község iparosai egy szívvel, lélekkel elhatározták, hogy a vadászati bérletből reájuk eső 100—120 forintnyi összegből a szobor-alap javára lemondanak.

— **(Kossuth-szobor Kaposvárott.)** Kaposvár város független érzelmű közönsége legutóbb tartott népes értekezletén nagy lelkesedéssel elhatározta, hogy az ország egykori lángszavú kormányzója iránt érzett kegyelele kifejezésül Kossuth Lajosnak szobrot emel Kaposvárott. A szobor költségeinek fedezésére szolgáló gyűjtést a legszélesebb körökben már meg is indították.

— **(A somogy megyei függetlenségi párt szervezése.)** A somogy megyei függetlenségi-párti választók a minap értekezletet tartottak Kaposvárott Szalay Károly képviselő elnöklésével és elhatározták, hogy a pártszervezést a lengyeltői, csurgói és kaposvári választókerületben ismét megkezdik. Az értekezlet ügyvölzö iratot küldött Ugron Gábornak.

— **(Postamester kerestetik.)** Orosztony-Baksaházán, Zalamegyében, a postamesteri állás betöltendő. Pályázati ajánlatok folyó hó 25-ig adandók be a pécsi posta- és távirdaigazgatóságához.

— **(Névmagyarosítások.)** Thull (Trieber) János szegzárdi r. kath. tanító, valamint kiskoru fiai János és Vilmos vezetéknevének »Tarlós«-ra és Rezsöny József nagy-atádi illetőségű ugyanottani lakos vezetéknevének »Rónai«-ra kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(Adomány a tolnamegyei múzeumnak.)** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter az Országos Magyar Iparművészeti Múzeum agyagipari gyűjteményéből egy 80 drbot magában foglaló sorozatot a Tolnamegyei Múzeum részére letétképen átengedett.

— **(Városunk közegészségügye.)** Círer Elek dr. tiszti főorvosnak a közigazgatási bizottság mai ülésén előterjesztett jelentése szerint városunk közegészségügye, bár általában véve kifogástalannak nem mondható, a múlt hónapban a megelőző időszakhoz képest mégis javulást mutatott. Leggyakoribbak voltak a légzőszervek bántalmái, a minek a szeszélyes időjárás s a szegényebb osztálynál tapasztalható hiányos ruházatkodás voltak az okozói. Elég gyakoriak voltak a vörhenybetegedések is, de általában véve enyhébb lefolyásúak voltak. Előfordultak még szörványosan egyes tifusz esetek is. Forrásaink megvizsgálatván, mint tisztáknak találtattak s elegendő bőségben szolgáltatott vizet. — A kórházak betegforgalma április hónapban 40-nel apadt, mert míg márciusban 875 beteg ápolatott a kórházakban, addig áprilisban 835 volt a beteglétszám, még pedig a városi közkórházban 696, az irgalmasokéban 83 s a bányatelepi kórházban 56. Április hóban élve született a város területén 115, meghalt 106 egyén, tehát a születések száma 9-cel haladta meg a halálozásokat. Az elhaltak közül idegen s ápolás végett a kórházba behozott volt 15 egyén.

— **(A rendőrség halottja.)** Valóban megható és a népnek imponáló módon megnyilatkozott részvéte mellett temették el tegnap délután 4 órakor Cser Gyula, pécsvárosi rendőrszakaszvezetőt a Kis-Rókus-utca 17. szám alatt levő gyászszobából. A temetésre összegyűlt szigetikülvárosi nép a szomszédos utcákat is megtöltötte s a temetésre kivonultak a rendőrség és városi tűzoltóság teljes számmal, valamint a Zsolnay gyári tűzoltók is, zenekarral. A városi tűzoltóság feketébe vont zászlóval jelezte, hogy az elhunytban egyik buzgó tagját veszítette el. A halottas házból az utcán álló négylovas gyászkoocsra a rendőrök vitték ki a koporsót, melyen a

sok szép koszoru között ott volt a város színeit viselő két koszoru, az egyik az összes rendőrség részéről, a másik e felirással: »Szeretett előljárónknak«, a mit a rendőrlégénység tett a koporsóra. Megjelentek a temetésen Nendtvich Andor h. polgármester, Vaszary Gyula főkapitány, Tróber Aladár dr. főjegyző, Reeh György tanácsnok, Oberhammer Antal rendőrkapitány, tüzoltó főparancsnok, Deutsch Kornél főszámvevő, a három rendőrbiztos, a helyi sajtó képviselői s többen a városi tisztviselői karból. A gyászmenet beláthatatlan hosszú sorban vonult ki a Zsolnay gyári tüzoltózenekar zenéje mellett a szigetikülvárosi temetőbe s az az általános nagy részvét, melynek kíséretében örök pihenőhelyére helyezték az elhunyt szakaszvezetőt, mindennél jobban bizonyította, hogy egyszerű ember is betöltheti derekasan és elismerésreméltóan hivatását s az a becstűlés, melyben élteben munkásságáért része volt, elkíséri utolsó útján is a sirig és emléke fenmarad, a mint azt munkás életében megérdemelte. Az imponáló temetést a »Wranitsch utóda« temetkezési cég rendezte.

— **(Bírság-e vagy kötbér?)** Matheovics Mátyással szerződést kötött a város 1894-ben a tetteyi kőbányában kőfejtés céljából. De a szerződésben ki volt kötve, hogy Matheovics követ a bányából el nem adhat s ez esetben 100 frt bírságot tartozik fizetni. Matheovicsot mindjárt 1895-ben feljelentette egy konkurrens, hogy a bárány-uti kőbányából követ adott el magánosoknak. Az ügyben a vizsgálat — gyorsaság nem lévén boszorkányság — 1898-ban fejeztetett be s a tiszti ügyész véleménye alapján a Tanács 100 frt »kötbér« megfizetésére ítélte Matheovicsot. Ez a főispánnál panaszszal élt e határozat ellen s a főispán a panaszt, mint felebezést áttette a város közigazgatási bizottságához. A közigazgatási bizottság mai ülésében foglalkozott az ügygel s Aidinger János felszólalása után a tanácsi határozatot feloldotta, mivel a szerződés feltételeinek be nem tartásáért kikötött »bírság« és nem »kötbér« megítélése a bírói ultra tartozik.

— **(Harminc forintért hamis pénz.)** Szabó János vámszöllőhegyi lakos panaszt emelt, hogy Pérei József görbői lakos tőle harminc forintot kicsalt azzal az ígérettel, hogy háromszor annyi hamis pénzt fog neki cserébe adni, de a hamis pénzt még a mai napig sem adta meg. Azonfölül pedig egy mulatság alkalmával, midőn Szabó berugott, annak tárcájából száz forintot ellopott. Pérei Józsefet letartóztatták, de ő kihallgatása alkalmával csak annyit ismert el, hogy Szabótól harminc forintot kért kölcsön, minden ellenígéret nélkül, a száz forintról pedig mit sem tud. Azzal gyanúsítja Szabót, hogy az boszúból tett ellene feljelentést. Hogy mi igaz ebből, azt a megindított vizsgálat fogja kideríteni.

— **(Dülűtől kösüt.)** A részben a város, részben a megye határában elvonuló makár-rupói út, mely Úszóghót, Árpádot és számos környékbéli kis falvat érint, a gazdasági dülűtök sorába volt eddig felvéve. Az úszóghói uradalom azonban, hivatkozva az út használat számos község érdekére, legújabbant azt kérte, hogy a jelzett út a törvényhatósági köztutak közé vétessék fel. A város közigazgatási bizottsága ezzel szemben a dülűt jellegét hagyta jóvá, mely határozatot az uradalom a ker. miniszterhez megfelebbezett. A kereskedelmi miniszter leküldte az iratokat a bizottsághoz, hogy pontos térképet és tényállást mellékeljenek hozzájuk, a minek teljesítését a közigazgatási bizottság mai ülésében el is rendelte. Ennek foganatosítása után az ügy ismét felkerül a miniszterhez érdemleges határozat végett.

— **(Leégett sertésólak.)** A rácegressi vincellér ház körül van körülbelül harminc darab sertésóla, melyek közül a napokban az egyik kigyuladt s nemsokára tizenhat más sertésóla is lángba borult. Miután elsősorban a sertések megmentésére kellett gondolni, az

ólakat már nem lehetett megmenteni s így mind a tizenhét sertésöl a tűz martaléka lett. A megejtett tűzrendőri vizsgálat kiderítette, hogy a tüzet néhány subanc okozta, kik a kigyuladt sertésölben gyújtottak pipára. A kár megtérül, mert az ólak nagyobb része biztosítva volt. Állatban nem esett kár.

— **(Jutalomdíj.)** A belügyminiszter *Mátyus* István, pécsi II. kerületi (bányatelepi) helyettes anyakönyvvezetőnek a múlt évre — szolgálatai elismerésül — harminc forint jutalomdíjat utalványozott s erről a város közigazgatási bizottságát leiratban értesítette.

— **(Liszt-tolvaj.)** Nagel Illés nagyszékelyi szatócs padlásáról a napokban hatszáz lisztet loptak el ismeretlen tettesek, kiket azonban sikerült a megejtett nyomozás során Tóth János és Reining Konrádné személyében kiszabadítani az ismeretlenség homályából. Tóth János beismerte a lopást, sőt azt is vallotta, hogy őt a lopásra Reining Konrádné biztatta, ki a lopott lisztért öt forintot kínált neki. A káros, Nagel Illés azt is panaszolta, hogy múlt év szeptember 16-án szintén nagyobb mennyiségű lisztjét ellopták s ezzel is Tóth Jánost gyanúsítja. Tóth ezt a lopást is beismerte és vallotta, hogy azt annak idején Holb János segítségével követte el, a lopott lisztet pedig Krebsz Andrásnak adták el. Tóth Jánost és Holb Jánost a lopások miatt, Reining Konrádnét és Krebsz Andrást orgazdaság miatt feljelentették a gyönki kir. járásbírósnál.

— **(Fegyelmi ügy.)** A belügyminiszter *Kerbolt* Pál, városi közközházi gondnok fegyelmi eljárás megelőző vizsgálatára ügyében Kerbolt felebbezésére pótvizsgálatot rendelt el *Majorossy* Imre polgármester a pótvizsgálatot teljesítvén, az arról felvett jegyzőkönyvet a csatolt számlákkal és húsártolyami kimutatásokkal együtt ma betérjesztette a közigazgatási bizottsághoz, honnan felküldik a belügyminiszterhez s így a miniszter most már határozni fog a felebbezés ügyében.

— **(Ez is boszu.)** Az embert a boszu gyakran nagy dolgok elkövetésére viszi rá, sőt gyakran arra is, hogy embervért ontson, viszont vannak a boszunak oly kicsinyes, szinte nevetséges megnyilatkozásai, melyekből kitűnik, hogy csupán azért követődtek el, hogy egy vagy más ember egyébként tehetetlen boszuvágyát kielégítsék. Ebből a fajtából való az a dolog is, mely a napokban Mohácson történt. Pécsi János mohácsi lakos — ugyanis — azt a panaszt emelte a hatóságnál, hogy kerítését valaki aláásta, úgy, hogy az bedőlt. A tettesek után megindították a nyomozást s ekkor kiszült, hogy a kerítést ifju Pécsi János, ifju Bakó János, Tarai Kálmán mohácsi lakosok ásták alá, még pedig — mint mondták — boszúból. A boszuálló embereket idegen vagyon megrongálása miatt feljelentették a bíróságnál.

— **(Egyhavi közigazgatás.)** A polgármester ma terjesztette elő a város közigazgatási bizottsági ülésén a közigazgatás múlt havi menetéről szóló jelentését. E jelentés szerint a közigazgatási központi iktatóban áprilisban 2941 ügydarab volt feldolgozás alatt s ebből feldolgozatott 1282 darab; az összes rendőrkapitányi iktatókba érkezett 2332 darab közül elintéztetett 2232 darab; a folyó óra áthozatott 92 ügydarab. Bűnügy volt 11, vétség 22, kihágás 336; letartóztatott 116 egyén, kötött utlevéllel eltoloncoltatott 31, kísérettel 2 egyén. A vidékről érkezett utasok száma volt 761. A központi községi bírósághoz érkezett a múlt hónapban 656 panasz, hátralék volt 35, összesen 694. Ezekből letárgyalatott 614, megszűnt 38, a folyó óra áthozatott 42 ügydarab. A bányatelepi kapitánysághoz érkezett 99 ügydarab; letárgyalatott 70, megszűnt 29. Végül utadoban befolyt 1162 frt 54 krajcár, 332 frttal több, mint márciusban. Egy kocsis és ló eltartása a múlt hónapban 36 frtba került.

— **(Ellopott eke.)** Vincen József siklósi lakostól egy a mezőn felejtett eke talyi-

gát ismeretlen tettesek ellopták. A megindított nyomozás kiderítette, hogy az eketalyigát Krizmánovits András siklósi lakos lopta el, kinek udvarán meg is találták Vincen ekéjét. A tolvaj tagadja tettét s azt állítja, hogy nem tudja, miként került az eke az ő udvarára, az eketalyiga honnan szerzéséről azonban nem tudván kellő felvilágosítást adni, feljelentették Krizmánovitsot a bíróságnál.

— **(Birkák veszendőben.)** Hagen-thurn András kis-budméri lakos istállójából, eddig ismeretlen tettesek, hat darab birkát elhajtottak. A tetteseket nyomozzák.

— **(A kőműves legény és a papucs.)** Keller Ferenc kőműveslegény a napokban kint mulatott Blau Lipót bisztricei korcsmáros szeszhajlékában, miközben a korcsmában volt varrógép alatt egy pár vadonat új piros bőrpapucsot fedezett fel, melyek — úgy képzelte — szörnyen jól állnának az ő lábán. Kacérkodni kezdett tehát a rikitó színű papucsokkal, mig nem annyira erőt vett rajta a birkavágy, hogy egy óvatlan pillanatban elkacérkodta a papucsokat a varrógép alá. De a gyönyör nem tartott sokáig, mert a korcsmáros panasz folytán rabizonyult a lopás, mely miatt feljelentették a bíróságnál.

— **(Elköszált disznóláb.)** Zsiga József kispeterdi lakos éléskamrájából a napokban elkallódott egy füstölt disznóláb. Persze nem a maga erejéből, hanem Bödő József kis peterdi lakos segítségével, ki az éléskamra feltörése után, elemelte a jóképű sonkát. Bödőt feljelentették a bíróságnál.

— **(Meglopott halászsok.)** Benke Péter, Pató Sámuel és Kis Lőrinc Péter, piszkói halászsok panaszt emeltek a csendőrségnél, hogy nagy hálójukat ellopta valaki. A nyomozás megindult, mely eredményre is vezetett, amennyiben sikerült a tolvajokat Nagy Lőrinc, ifju Benke János és Bence János személyében elfogni. A tettesek tagadni próbálták a lopást, mi természetesen mit sem használ, mert az ellopott hálót megtalálták náluk. A tolvajokat átadták a bíróságnak.

— **(A talált kincs.)** Czun községben a közelmúltban Iván Péter ottani lakos, mezei munkája közben, két aranyat, egy aranygyűrűt és több ezüst pénzdarabot talált a földben, mit ellefejtett a hatóságnak bejelenteni. Azon hiszemben, hogy a talált kincs az ő jogos tulajdona, az egészet eladta néhány forintért Pollák Salamonnak. A dolog azonban valahogy kitudódott, s most Iván is, meg Pollák is bajban vannak, mert az előbbi jogtalan elsajátításért, az utóbbi pedig orgazdaságért feljelentették a bíróságnál.

— **(Bevált legények.)** Ugyancsak egészséges emberanyag került ez évben sorozásra a szt.-lőrinci járásból. A Tésenyből behívottaknak 85, az ózdiaknak 80%-ára mondták ki az »alkalmas«-t. A m.-mecskei körjegyzőség hadköteleseinek több mint felét besorozták. Az eredmény általánosságban is igen kedvező.

— **(Öngyilkos diák.)** Fejérváry Pál a miskolci kereskedelmi iskola második osztályu tanulója, mint levelezőnk táviratozza, ma ismeretlen okból agyonlőtte magát. Az öngyilkos diák még csak 17 éves és közeli rokona volt főispánunk apjának, Fejérváry báró honvédelmi miniszternek. Családjában ez már a harmadik öngyilkosság. Apja és bátyja is agyonlőtték pár évvel ezelőtt magukat.

— **(Hivatásának áldozata.)** Valóban hivatásának áldozata lett tegnap Szászváron — mint ottani levelezőnk írja — *Blum* József bányamunkás. A szerencsétlen embert a tárnában, vajas közben nagyobb mennyiségű aláhulló szén és kötőrmelék agyonütötte. *Blum* Józsefet, ki harmincnégy éves volt, özvegye és négy gyermeke siratja.

Művészet, irodalom.

○ **Somogyiék Szombathelyen.** *Somogyi* Károly szintársulata Szombathelyen elég jó napokat él. Legutóbb a »Gyurkovics lányok«-at

adták igen jó előadásban. *Szohner* Olga mint Mici, *Balla* Kálmán, *Benkő* Jolán, H. *Körösy* Juci, *Augyal* Ilka sok tapsot kaptak. A »Szegény Jonathán« és a »Kornevillei harangok« c. operettekben *Forrai* Ferike, B. *Csik* Irén, a közönség kedvencei, *Szilágyi* Dezső, a jeles komikus, *Perényi*, *Hunyadi* tüntették ki magukat. A »Bűnös« főszerepében *Peterdi* adta jelet nagy tehetségének és *Somogyi* Károly, a direktor, mint színész is jeleskedett.

Törvénykezés.

§ **Beverték a fejét.** *Strasser* Ferenc, *Szatinger* András, *Glöckner* Ferenc, *Glöckner* János és *Schmidt* János mágoctsi lakosok 1897. évi december hó 27-én Teleki János ottani lakos korcsmájában mulattak, mig nem valami csekélység fölött összeszólalkoztak. A borgőzös emberek csakhamar két pártra szakadtak s alapos verekedést rendeztek, miközben *Glöckner* Ferenc, *Glöckner* János és *Schmidt* János, kik az egyik párton voltak, *Strasser* és *Spatingert* úgy elverték, hogy *Strassernek* a fejét törték be és az ütések sulya alatt bal keze is eltörtött, mig *Spatinger* könnyebb sérüléseket szenvedett. A felvétellett orvosi lattelet alapján a két sérült panaszt emelt a támadók ellen. A panasz folytán ma délelőtt tárgyalta a pécsi kir. törvényszék ez ügyet, mely alkalommal azonban a terheltek tagadásával szemben a tanúk mit sem tudtak bizonyítani s így vádlottakat felmentették. Az ítélet ellen csupán *Strasser* Ferenc jelentett be felebbezést.

§ **Felrobbant dinamit történet.** *Feig* Henrik tótfüi lakos bányamunkás a komlói kőbánya robbantó munkalataiból megmaradt két darab dinamit történet elvitt magával és azokat otthon asztala fiókjába rejtette. A dinamit történeteket aztán *Feig* fia és ennek játszótársa *Köhler* Konrád elcsenték az asztal fiókjából s játékszernek gondolva azokat, elvitték magukkal — »puffogatni«. Így került a történet *Rasch* Konrád tótfüi tizenéves kis fiu kezébe, ki azt egy gyuvával meggyújtotta s miután a történet nem akart »puffogni« a kezébe vette. E pillanatban szerinte robbant a dinamit patron, melynek szilánkjai a szerencsétlen kis fiu jobb kezének háromujját szétromcsolták s jobb szemét kiütötték. A szerencsétlenül járt gyermek szüleinek panaszja folytán a pécsi kir. törvényszék *Feig* Henrik és *Köhler* Konrádot gondatlanságból okozott súlyos testi sértés miatt vád alá helyezte. A kir. törvényszék *Feig* Mártont 4 napi fogházra és egy napi fogházbüntetésre átváltoztatandó 5 forint pénzbírságra, *Köhler* Konrádot 3 napi fogházra ítélte. Az ítélet jogerős.

§ **Csőd.** A szegzárdi kir. törvényszék *Stauber* Ignác, sárszentlőrinci bejegyzett kereskedő ellen a csődöt elrendelte. Csődbiztos: *Sonnewend* Frigyes dr. törvényszéki bíró, tömegmondnok dr. *Téry* Emil högyészi ügyvéd, helyettese dr. *Mayer* Gyula szegzárdi ügyvéd. Igénybejelentési határnap augusztus 2; felszámolási határidő augusztus 22-dike.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május hó 12-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén felolvasták a főrendiház üzenetét a kuriai bíráskodásról szóló javaslat elfogadása tárgyán.

A napirend előtt *Pichler* Győző szóvá tette *Szell* Kálmánnak Bajorországot védő felszólalását. Adatokkal bizonyítja, hogy Bajorország 1853 óta megszegi a dunai szerződést. Tiltakozik az ellen, hogy a miniszterelnök egy képviselőt bármilyen felszólalásért is rendretasitson; ez kizárólag az elnök joga.

Szell Kálmán erre azt jegyzi meg, hogy nemzetközi kérdésekben a kormányelnök kötelessége reagálni, ha a törvényhozásban egy idegen államot sértő felszólalások történnek.

Pichler rövid viszonzválasza után *Szell* Kálmán indítványozza, hogy a hétfői ülés tárgysorozatára a házszabály-revizio tárgyalása és

esetleg interpellációkra adandó válaszok tűzessenek ki.

Ugron Gábor felhívja a minisztereket, hogy respektálják a házszabályokat és feleljenek 30 napon belül az interpellációkra, mit Széll Kálmán meg is ígért.

Polonyi Géza azt kéri, hogy ha a szabályszerű határidőt egyik-másik esetben nem képes a kormány betartani, akkor legalább hasztást kérjenek a Háztól.

Erre az elnök az ülést egy óra után bezárta.

TÁVIRATOK.

— **Merénylő katona.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsben egy katona a nyílt utcán összeszólalkozás közben leszúrta Antoniazzi biztosító társulati hivatalnokot. Antoniazzi meghalt, a merénylő katona elmenekült.

— **Véres verekedés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből jelentik, hogy az elmúlt éjjel a hernalsi fűton részeg civilek és katonák véres verekedést rögtönöztek. Az egyik katona oldalfegyverét használta s egy polgár embert leszúrt. A polgár meghalt, a katona pedig megszökött hőstette színhelyéről.

— **Családirtó.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Odesszátan egy vámhivatalnok örültségében a feleségét és öt gyermekét legyilkolta.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. május 10.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 8.93; későbbi szállítás: 8.15. — Tengeri, májusra: 4.41. — Rozs, májusra: 6.72. — Zab, őszre: —.

Az értéktörszén az áruk a következők: Osztrák hitelrészvény: 359.50. — Magyar hitelrészvény: 385.50. — Allamvasut: 360.75.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1899. évi május hó 8-án s köv. napjain elintézt ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- II. 1095. Király Lajos — Mészáros Béla s n. 566 frt 41 krajcár. — fo.
1138. Zalamegye Árvaszéke — Martinecz Mihály gond. alá hely. — hh.
1139. Zalamegye Árvaszéke — Csonkás Borbála s t. gond. alá hely. — hh
1195. Hajdinák József — kk. Hajdinák Etel s t. rend. per. — hh.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 975. Szivér István — Spitzer M. fia cég 1000 frt. — hh.
1092. Szivér István — Konyhás Ferenc s t. 75 frt 26 krajcár. — hh.
1096. Bonyár József — Bonyár Józsefné s t. törvény. születés kimond. — hh.
1076. Abaffy József — Domsits Antónia házasság felb. — rend.
1097. Herger Emma — Vidákovics György házass. felb. — mv.
1122. Kis Erzsébet — Geresdi János házass. felb. — hh.
1140. Ladilla József — Pécsék Katalin » » — hh.
1169. Koszér Etti — Szomor Imre » » — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 1123. Horváth Jenő — Somogyi takptár végr. korl. — rmv.
1141. Gerács György — Déli vaspálya-társulat élet járad. — rmv.
1142. Szujkó Sándor — Pandur Sándor s n. 50 frt. — rend.
1171. Pichler Leonora — Goldberger Mór 1900 frt. — hh.
1172. Mészáros Béla — Gölöncsér Ádám 47 forint. — mv.
1192. Siklósi takarékszövetkezet és hitelegylet — Dr. Gojkovits Sabbas 200 frt. — hh.
III. 1143. Czerli József — Waltz József s t. 200 forint. hna.
1144. Czerli József — Waltz József s t. 200 » — hna.
1145. Czerli József — Waltz József s t. 55 » — hna.
1146. Czerli József — Waltz József s t. 520 » — hna.
1197. Heller Adolf — Csáby Jakab 81 frt 68 kr. — mv.
1196. Haál György s t. — Engel József fia cég tart megáll. — hh.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 1094. Szűcs (ezelőtt Schlesinger) József — Grósz Antal 1355 frt 25 kr. — rmv.
1205. Szalóky József — Deli Teréz 716 frt 25 kr. — rmv.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 933. Perl Andrásné s t. — Lengl István s t. 2000 forint. — mv.
984. özv. Bajszik Ferencné — Kis József szerződ. érvényt. — hh.
1085. Ekker Anna s t. — Ekker Jakab ing. tjug. — mv.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 1131. Weisz Antal s n. — Weisz József s n. tjug és szolg. jog. — rmv.
1136. Gyórfly János — Szeligman Ágoston végr. — r. vu., r. hh.
1151. Dienstenberger Constantin — Szigeti Imre János végr. — hh.
1152. Udvardy Sándor — Nits Márton végr. — mv.
1156. Roncsóvics József — Pécsi József » — hh.
1167. Rudics Román s t. tjug bek. — hh
1174. Kozma József s t. — Kozma Mária ellentmond. — rend.
1177. Vastag István — Mészáros János végr. — r. vu., r. hh.
1179. Szöllösi Antal — Somodi József végr. — hh.
1190. Mitzki Mór — Weissenbach János » — hh.
1199. Soób Mária — Ferencz József s n. folyt. végr. — mv.
1221. Torpis Sára s t. — Szabó Erzsébet s t. végr. — hh.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 1113. Simontornyai takptár s t. — Lázár Pál s n. végr. — rend.
1114. Fischl Sándor s t. — Máté András s t. végr. — rend.
1153. Tolnavideki takptár — Grünwald Jánosné végr. — hh.
1154. Cseh Erzsébet — Oszvald József végr. — ms.
1175. Mayer testvérek — Megla István » — hh.
1180. Pajtás Fülöp — Fischer Fáni » — mv.
1200. özv. Pichler Ferencné önként. ár. — vu.
1201. Dr. Sági Ernő — ifj. Gyuró József végr. — hh.
1203. Kir. kincstár — Hangyási Mari tjug előj. — mv.
1222. Bihari Benő s t. — Scheidl Lajos végr. — hh.

Büntető tanács.

Előadó: *Bócz Alajos.*

- V. 1441. özv. Sipos Jánosné lopás. — hh.
1456. Ugrovics Elek org. — rmv.
1468. Nagy Gézáné becs. sért. — hh.
1469. Vörös János s t. k. t. sért. — vu.
1470. Tininszky Antal becs. sért. — vu.
1471. Balogh István » — vu.
1473. Gervai István s t. » — vu.
1467. Bodis Géza k. t. sért. — hh.
III. 1361. Fauszt Konrádné lopás. — hh.
1408. Göböl Imréné » — rend.
1409. Vörös Istvánné » — hh.
1410. Mayer Magdolna közeg. ell. kih. — hh.
1422. Cserti József lopás. — hh.
1424. Vonyó Menyhértné lopás. — hh.
1449. ifj. Tóth József s t. közcs. ell. kih. — hh.
1455. Horváth János s t. jogt. elsaját. — hh.
1479. Bicók Péter s t. » — rmv.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 1326. Matákovics József suly. t. sért. — mv.
1333. Siska Andrásné » — hh.
1337. Hubert Dániel » — hh.
III. 1292. Zsin Károly » — hh.
1305. Horváth Istvánné » — hh.
1309. Stefán János » — hh.
1382. Sipos Béla s t. » — hh.

Előadó: *Angyal Pál.*

- III. 1291. Iváncsics Márk uzsora törv. kih. — rmv.
1296. Csorba Lajosné rágalom. — hh.
1308. Kring János anyakönyvi kih. — fo.
1395. Tolnai Mihály s n. rágalom. és becs. sért. — rend.
1426. Bányai Sándor rágalom. — rmv.
1438. özv. Pinter Józsefné » — hh.
1448. Takács Bálint s t. » és becs. sért. — rend.
1458. Baráth György s t. » — hh.
1466. Bikali Sándor » — hh.
1480. Hahn György » — hh.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 1356. Pápay István megvesztegetés. — hh.
1472. Heringer Mari lopás. — rend.
1477. Sutina József » — hh.
III. 1381. özv. Schön Jánosné s t. sikk. — rfo., rhh.
1405. Rózsa Ferenc » — hh.
1437. Pap Gábor » — hh.
1457. Koch János lopás. — ms.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 1400. Marcsecz Pál s t. m. okir. ham. — hh.
1208. Müller Imréné emberölés. — hh.
1248. Nagy János s t. hat. ell. erősz. stb. — rmv.
1319. Zsák Lajos gond. ok. suly. t. sért. — fo.
1320. Perszesz Sándor hat. ell. erősz. — rmv.
III. 1354. Jeszenszky Borbála jogt. elsaját. — ms.
1383. Nagy Mátyás s t. becs. sért. — fo.
1396. Hendl Ottó levéltitok megsért. — hh.
1404. Rausch János suly. t. sért. — fo.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1899. évi május hó 15. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- III. 1055. Pécsen elhalt Koch Józsefné hagy.
1100. Néh. Rendesi Bárány Dénes »
1112. Dunaföldvárton elhalt Schrauf János s t. hagy.
1232. Lelle községben elhalt Gréczi János »
1257. özv. Légár Jánosné — özv. Kuhl Tamásné s t. zárlat.
1270. Hőgyészen elhalt Fuhrmann Simon hagy.
1285. Dunaföldvárton elhalt Bognár Pálné s t. hagy.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 1099. Szivér István — Teleki Dezső 134 frt 79 kr.
1124. Nyul Péter — Dr. Hochreiter Kornél 1124 frt 50 kr.
1184. Felde Katalin — Wilhelm Imre s t. ing. teherment.
1173. Weifenbach Konrad — Kleisz Erzsébet házass. felb.
1193. Schwarcz Paula — Strausz Zsigmond házass. felb.
1217. Bognár Zsuzsa — Kis Pál János házass. felb.
1218. Szorg Antal — Gungl Katalin » »
1219. Hauszknacht Karolin — Csepi Dezső házass. felb.
1264. Hubert Katalin — Szabó József házass. felb.
1271. Weiss Sali — Schwarcz Bernát » »
III. 1305. Kovács János — Golloz Margit s t. végr.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 1194. Szeibert Fülöp — Fuchs József 141 frt 40 kr.
1198. V. b. Hochman István csődügye.
1259. M. kir. kincstár — Szeniczey Ödön 484 frt 84 kr.
1265. Sey Géza — Weiss Dénes 700 frt.
1215. M. Anders Flügel cég — Galambos Arthur csőd.
1228. Dr. Schlesinger (Sági) Ernő — Bodó József s n. 6 frt 05 kr.
1265. Csöme János — Dudok János 22 frt 05 kr.
III. 1266. Fodor Mór — Fülöp Pál végr.
1267. Bosnyák István — Bosnyák Lukács 1200 frt.
1301. Pap Mihály — Olafson Gusztávné végr.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 1242. Schaffer Katalin s t. — özv. Schaffer Miklósné öröks.
1302. Sartory Oszkár — Schamburg Lippe György herceg 2798 frt 31 kr.
1306. gróf Apponyi Géza — Dr. Salgó József 3085 forint.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 1098. Zschische József s t. — gróf Majláth Györgyné 5000 frt.
1110. Zsinkó Anna s t. — Berta Mihály s t. ing. birt.
1170. Dr. Fürst Győző — Bese András s n. 945 frt.
III. 1125. Lőrincz Katalin — Kis János s t. zárlat.
1187. Tóth Lajos — Szvitelszky Endre végr.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 1160. Szárics János zjug törli.
1176. Ambrus Katalin s t. — Ambrus Antal tjug bek.
1185. Kismartoni takptár — Zsabkó István s n. tjug bek.

1189. Haága Katalin — Szieberth Nándor zjog törl.
1204. Ifj. Finta János s t. — Fekete András zjog törl.
1206. Huszman Gáspár s t. zjog törl.
1220. Kovács Katalin — Deutsch Ádám zjog törl.
1241. Schmiermund Gyuláné — Rédeli Károly végr.
1283. Thomasz Ferenc — Thomasz József zjog bek.
1286. Kenyeres Flórián — Glavák Tamás végreh.
1307. Biringer Mátyás s t. — Hegedűs János s t. kőszén kutatási és kiaknázási jog előj.

Előadó: *Zsabokszky Ferenc.*

- V. 1280. Csóme Anna — Csóme Dávid s t. zjog zjog törl.
1300. Horváth György — Seligman B. törl.
III. 1287. Sebők János — Sebők Ferenc s n. végr.
1288. Imre Antal s n. — Koska Zsófi s t. végreh. mszünt.
1289. Bóra László — Konyhás Juli végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Boez Alajos.*

- V. 1474. Holcz György lopás.
1478. Belán Ferenc lopás.
1486. Sárközi Ferenc Gyula s t. szerencsejáték.
1487. Mihászi Lajos s t. k. t. sért.
1488. Novák Mátyás becs. sért.
1489. Fabich Tivadar k. t. sért.
1490. Lőrinczi Pál
1491. Kovács Péter s t. szerencsejáték.
1492. Kovács Péter becs. sért.
1494. Kallai (Czike) Anna lopás
1496. Szám Mihály k. t. sért.
1496. Takács Julcsa becs. sért.
1498. Sávic Lajos
1499. Fehér Teréz s t. k. t. sért.
1500. Holub Albert becs. sért.
1501. Csizmadia György becs. sért.
1503. Tóth Jánosné s t.
1504. Ruff József k. t. sért.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 1443. Prisznyák József suly. t. sért.
1475. Rinkóczi Imre
1476. Zsobrák Pál
III. 1425. Szabó István s t.
1447. Szerenka István
1459. Szomor József s t.
1482. Simon János közcs. ell. kih.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 1446. Tanczos Vendelné rágalm.
1555. Pap Jánosné
1577. Ifj. Szabó János s t. okir. ham., becs. sért.
1578. Ivanics András tűzvész ok.
III. 1532. Kolotár László rágalm. és becs. sért.
1535. Géri Péter s t. stb.
1557. Czövek Judit közeg. ell. kih.
1558. Sente Józsefné s t. lopás.
1572. Schlegel József s t. közcs. ell. kih.
1581. Kalcsics Illés s t. k. t. sért. stb.
1582. Kis János lopás.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 1484. Varga József s t. m. okir. ham.
1493. Kis Antal János szánd. emberölés.
1523. Kovács János s t. lopás.
1580. Pajor István szánd. emberölés.
III. 1506. Kolompár György kih.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 1323. Klosz Mátyás s t. lopás s org.
1329. Keresztes Ferenc s t. s. t. sért.
1335. Dvornics Lyubomir
1338. id. Ambruszt János s t. hat. ell. erősz.
1339. Kincse László s t.
III. 1453. Ohmann Mátyás m. lak. sért.
1454. Fink Jakab s János
1481. Kis János s t. id. ing. rong.
1508. Tóth Pálné közeg. ell. kih.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

2956. sz.

Tkvi. 1899.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint telekvi hatóság közhírre teszi, hogy a Pécsi takarékpénztár végrehajthatónak Kovács János szentgáli lakos végrehajtást szenvedő elleni 300 frt tőkekövetelés s járulékai iránti végrehajtási ügyében a

pécsi kir. törvényszék és a szentlőrinci kir. járásbíróház területén lévő, Szent Gál község határában fekvő s a szentgáli 15 sz. betétben felvett A. I. 1—14 sorsz. urbéri birtokra és 19. hrsz. 11 sz. házra, udvarra s legelőilletőségre 1327 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi június hó 6-ik napján d. e. 9 órakor Szent Gál község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 132 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt L. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881: LX. t. cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1899. évi márczius hó 10-én. A kir. törvszék, mint tükvi hatóság.

Göbel,
kir. tszéki bíró.

5754. sz.

P. 1899.

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint urbéri bíróság közzé teszi, hogy **Hidor község** határa tagosításának helyadhatósága érdekében az előnyomozásnak a helyszínén leendő eszközlésére **határnapul 1899. évi június hó 3. napjának d. e. 8 óráját a község bíróságához** kitűzte, a mikorra ezen község birtokosait oly hozzáadással idézi meg, hogy az eljárás további folyamán személyenkénti idézés, vagy értesítés elvarása nélkül érdekeik képviselőtől gondoskodjanak.

Kelt Pécsett, a kir. törvényszék mint urbéri bíróságnak 1899. május 5-én tartott üléséből.

Sável
elnök.

Dr. Galló
jegyző.

KATHREINER-FÉLE

Kneipp maláta kávé.

Nagymama nekem is!

Évek óta kitűnő pótléknak bizonyult a babkávéhoz. — Ideg-, szív- és gyomorbajoknál, vérszegénységnél orvosilag ajánlva. Legkedveltebb kávéital a családok százezereinél.